

Οι Άθλοι του Ηρακλή
Συνάντηση 21η - 11.12.2021

«Η Μάγισσα του Ήλιου»

Αναζητάτε την τρίαινα του Ποσειδώνα; Ορίστε· εδώ είναι. Πάρτε την! Την έχω μπροστά σας και την κρατώ στο χέρι μου.

Μιλάει πάντα ο Ηρακλής. Εγώ κρατώ την τρίαινα του Ποσειδώνα σήμερα και αναταράσσω τα ύδατα της θεότητας. Κάνω τη θάλασσα να κυματίζει. Σηκώνονται πανύψηλα κύματα, ορμητικά. Βυθίζονται τα καράβια μες στις κοιλιές των κυμάτων. Μέχρι τον βυθό του ανοίγει ο πόντος, για να δεχτεί τους ζωντανούς της γης. Κοσμοχαλασιά. Θεομηνία. Το νερό δέρνει τα βράχια στην ακρογιαλιά. Θαλασσοταραχή. Κι εμείς, μ' ένα μικρό καράβι, την Αργώ, θα απογειωθούμε. Μ' ένα σκαρί που θα μας πάει για πολλοστή φορά μακριά, στα μέρη της Μήδειας κι ακόμα πιο μακριά, εκεί που δεν πάει ο νους σας. Αναπαυθείτε. Καθίστε αναπαυτικά.

Το ταξίδι ξεκινά και ο Ηρακλής, ως άλλος θεός του Ολύμπου, ημίθεος και κάτι παραπάνω για σας, οδηγεί. Μανιασμένη η θάλασσα -να το θυμόσαστε αυτό. Δεν κρατάτε κουπιά. Δεν μπορείτε, σπάζουν. Μόνο ο Ηρακλής μπορεί να οδηγήσει αυτό το σκαρί με ασφάλεια και να το οδηγήσει μακριά, στη χώρα της Μήδειας, στα χέρια της οποίας θα σας αφήσω. Πάω να σας παραδώσω εκεί, βορά στα χέρια της. Έτσι δεν πρόκειται να σκυλοπνιγείτε στη μανιασμένη θάλασσα, καθώς άλλο τέλος σας περιμένει.

Μήδεια:

Χαχαχάααα!! Καλώς τους. Καλώς τους μου! Ήρθατε λοιπόν; Φτάσατε; Τι άθλος είναι αυτός; Τι είδους άθλος είναι αυτός, που κάθε φορά σας παίρνει από το χέρι ο Ηρακλής και σας οδηγεί εδώ κι εκεί. Ελάτε σε μένα. Μήδεια με λένε. Κι αφήστε τα όπλα, τα σπαθιά. Ό,τι κρατάτε, δεν σας ωφελεί. Τίποτε από αυτά δεν σας ωφελεί στα χέρια. Στη χώρα του Ήλιου ήρθατε, στη μάγισσα του ήλιου.

Χαχαχα! Κουτά παιδιά, παραδοθείτε. Μη κάνετε τους καμπόσους, μην αντιστέκεστε, δεν έχετε τη δύναμη. Η φλόγα μου καίει πολύ ψηλά σήμερα. Να, κάνω στην άκρη για να τη δείτε, εκεί στην κορυφή του βουνού, στο βωμό που υπάρχει εκεί. Εκεί θ' ανεβείτε, ένας-ένας, μία-μία, μονάχοι και θα παραδοθείτε στην πυρά. Μην αργείτε! Δεν μπορείτε να ξεφύγετε. Ή θα συνεργαστείτε ή θα το πάθετε. Πιστέψτε με, είναι καλύτερα να το κάνετε μόνοι σας.

Εμπρός, πάρτε το δρόμο. Μονάχοι ανεβαίνετε, ο καθένας το δικό σας μονοπάτι. Εγώ, θα σας περιμένω εκεί. Μη κρύβεστε από μένα. Δεν μπορείτε να κρυφτείτε. Συρθείτε. Με μικρές/μεγάλες δρασκελιές, με μικρά βήματα, στα τέσσερα

αναγκαστικά, πρέπει να ανεβείτε το τραχύ βουνό, το τραχύ μονοπάτι. Δεν υπάρχουν δέντρα. Ξερό το τοπίο, στεγνό. Χώμα και βράχος, πυρ και Ήλιος.

Έχοντας αφήσει τα πάντα πίσω, εξακολουθείτε να κρατάτε πάνω σας και να κουβαλάτε ένα βάρος. Τι είναι αυτό; Αυτό θα το σύρετε μέχρι πάνω. Μέχρι την κορυφή θα το σύρετε. Σας ανεβάζει, δεν το ανεβάζετε. Προχωράτε τόσο, όσο σας επιτρέπει· κι έχετε όλο το χρόνο, όλο το χρόνο, να καταλάβετε τι είναι αυτό το βάρος.

[Σύντομη παύση]

Δεν θα μπορέσετε να φτάσετε στην κορυφή, ξέρετε, αν δεν καταλάβετε τι είναι αυτό το βάρος. Συνεχίστε να περπατάτε, να σκαρφαλώνετε. Μη νοιάζεστε, δεν υπάρχει διαφυγή, μη χάνετε χρόνο. σκληρές οι πέτρες. Τα σανδάλια σας, τα ποδήματά σας, λιώνουν. Αναγκάζετε να περπατήσετε ξυπόλυτοι. Δεν θέλω εξυπνάδες! Κανένας/καμία σας δεν έφτασε ακόμα. Είμαι εδώ και σας βλέπω, καθώς πασχίζετε να ανεβείτε, να φέρετε εις πέρας τον άθλο. Μη γελιέστε, άθλος είναι. Ένας άθλος που χρωστάτε να κάνετε. Ηράκλειος για σας μεν και απαραίτητος αλλά ολόδικός σας.

Κάθε ένας / κάθε μία που θα φτάνετε στην κορυφή, θα το ανακοινώνετε φωναχτά στον κύκλο. Κι εγώ, αν όντως έτσι είναι, θα το επιβεβαιώνω.

Κρέατα πεταμένα εδώ κι εκεί. Κοράκια, όρνεα μαζεμένα πάνω τους, βρίσκουν τροφή. Και ο Ήλιος πυρώνει το μονοπάτι. Τα τύμπανα του πολέμου αρχίζουν. Πανικός. Πρέπει να κάνετε γρήγορα, να μη σας προλάβουν όλοι αυτοί, που σας κυνηγούν στο κατόπι σας.

Να, κάποιος φτάνει, πλησιάζει! Φώναξέ το! Τι περιμένεις; Ανακοίνωσέ το: «Είμαι εδώ!». Να σ' ακούσουν όλοι, όλα τα μέλη της ομάδας. Ανακοινώνοντας την άφιξή σας, θα ανακοινώνετε και τη φύση του βάρους που κουβαλήσατε ως εδώ. Καθένας που φτάνει και ανακοινώνει την άφιξή του και την ανακάλυψή του για το βάρος που κουβάλησε, θα περιμένει μέχρι να ολοκληρώσουν και οι άλλοι την άνοδό τους.

[Παύση για να ανακοινώσουν την άφιξή τους όλα τα μέλη. Καθώς ανακοίνωναν την ανακάλυψή τους, η Μήδεια απαντούσε με επεξηγηματικά ή περιπαικτικά σχόλια.]

Κανένας δεν έφερε μαζί του το θυμό του, την οργή του, την πίκρα του, τη μοναξιά του; κανένας δεν έφερε τη ματαιοδοξία του; Τις κρυφές του χάρες που κανένας δεν αναγνωρίζει; Μα θα πρέπει να είστε πολύ ευτυχισμένοι και ευτυχισμένες με τόσο λίγα φορτία που είχατε να κουβαλήσετε! Ή, θα πρέπει να είστε εντελώς τυφλοί, για να μη βλέπετε όλα όσα κουβαλάτε και να μην τα αναγνωρίζετε. Ή απλώς αγνοείτε τις εντολές της θεάς του Ηλίου. Δεν έχει σημασία όμως, είστε μικροί...

Εμπρός! Ο βωμός έχει ετοιμαστεί για τον καθένα και την καθεμιά σας ξεχωριστά. Μόνοι σας θα ανεβείτε σε αυτόν, μόνοι σας θα ανεβείτε στην πυρά, αφού πρώτα μεσουρανήσει ο Ήλιος. Αφού πρώτα τον δείτε να στέκεται ακριβώς επάνω σας, ακριβώς πάνω από τον βωμό.

Εμπρός! Δεδομένου ότι είστε ό,τι είστε, δεν έχετε τίποτα χειρότερο να φοβηθείτε. Χαχαχα... χαχαχα... Αν έχετε το χειρότερο, μόνο κάτι καλύτερο μπορείτε να βρείτε.

Πατέρα Ήλιε, σου ζητώ να κάψεις κάθε σάρκα πάνω σ' αυτόν το βωμό, κάθε ίχνος ζωής μες στη φωτιά να αναλωθεί, να γίνει καύσιμο που τη φωτιά θα δυναμώσει ακόμα περισσότερο. Καθένας που καίγεται εδώ, δυναμώνει τη φωτιά. Γίνεται ένα με τη φωτιά. Και δεν υπάρχει σαν αυτό που ήταν αλλά ξεπηδά ως φλόγα.

Εμπρός λοιπόν! Παραδοθείτε! Αναλωθείτε στη φωτιά! Γίνετε η φωτιά! Κι αφού δεν έχει μείνει πλέον τίποτα να καεί, σαν φλόγα ξεπηδήστε απ' το βωμό και σταθείτε δίπλα μου.

Ως φλόγα κατεβείτε απ' το βωμό και περιστοιχίστε με. Βρίσκομαι σε έναν κύκλο από φλόγες. Χορεύετε γύρω μου, με τον Ήλιο πάνω απ' το κεφάλι σας.

Ξεχυθείτε απ' το βουνό! Τρέξτε προς τα κάτω. Τρέξτε στην Αργώ. Εκεί σας περιμένει ο Ηρακλής και άλλοι, που δεν βλέπετε.

Τώρα! Δρόμο!!

Τοξεύω! Πιο γρήγορα απ' το βέλος μου θα φτάσετε στην Αργώ.

Το βέλος φτάνει στην ακτή, την ώρα που έχετε αποχωρήσει. Δεν σας θέλω πια εδώ. Όχι, δεν έχετε να πάρετε κανένα χρυσόμαλλο δέρας από εδώ. Αρκετά! Η πύλη κλείνει.

Φφφφφφφ

Ηρακλής:

Καλωσορίσατε λοιπόν και πάλι.

Με τα πανιά της Αργούς ορθάνοιχτα, γρήγορα φτάνουμε στον τόπο απ' τον οποίο ξεκινήσαμε το ταξίδι μας.

Γίνετε φλόγες... παραμείνετε φλόγες. Τους επόμενους άθλους, ως φλόγες θα τους κάνετε.

Ζευς, Ηρακλής και Ήρα

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια

[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)